

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I É S S Z É P I R O D A L M I L A P

Szerkesztőség Kényes utca 175.

Kiadóhivatal

Nagytemető utca 519 szám.

Nagy M. könyvnyomda

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előzetési ár:

Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr.

Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5kr

Hirdetéseket árszabályszerint vétetnek fel.

Egyez számok kaphatók.

Löwenfeld Soma és Kalmár Dániel kereskedésében.

Társadalmi tünetek.

Hazánk jelenkori életében a társadalmi akcióknak a hivatalos ténykedésekkel való együttjárása nemcsak fontos, de egyenesen nélkülözhetetlen. A társadalmi, egyesületi, társulati, sőt magán munkásság mindig számot tesz bármely nemzet életében, annál inkább nálunk magyaroknál, hol a nemzeti áramlat már hullámszélben lévén, a jó szándéku támogatás nagyban befoly az eredményre.

Nem szabad kicsinylenünk az egyesületek és magánosok társadalmi működését, mert ha ezek némi lyike praktikus hasznót nem is bir felmutatni, de fentartja a nemzeti érzés szövétnekét. Ez okból nem szabad sem lenézéssel, sem kicsinyléssel viseltetnünk azokkal szemben, kik velünk ellenkező nézetet vallanak, mert ily dolgoknál a visszavonás a közérdekkel ellenkezik; higgadtan kell tekintenünk és mérlegelnünk

az eszméket melyeket nem vallunk magunkénak és az embereket, kik velünk szemben ellentétes állást foglalnak el.

Mégis mit tapasztalunk? Naponkint ezer példait olvashatjuk a nyilvánosság terén szereplő egyének egymás elleni heves, beteges és igazságtalan ingerlékenységének oly esetekben, mikor az semmi komolyabb ok által indokolva nincs. Nem ment a mai kor ez epidémiájától a palament sem, még kevésbbé mentesek, sőt ma-holnap oda jutunk, hogy a magános érintkezésben is mind sűrűbb eseteit találjuk. Az emberek jobban szeretik a maguk igazait, mint a méltányos figyelmet, s attól az elvtől vezéreltetve, hogy a cél szentesíti az eszközöket, képesek egymás ellen a bűnök keserű levében áztatott fegyverrel érvelni. Hát nincs hite az embernek más embernek méltányosságában és jóakarátában, nincs meggyőződve a keresztányság alapeszméiről, hogy hódít a szeretet, a becsülés, a türelem?

Ugy látszik hogy a nagyon sokfelével izgatott elme ugyanolyan jelenségeket mutat, mint a nagyon izgatott nyomor. A jelenkor állami, társadalmi eszméi, a melyek az ember istenitéstől a demagogia és anarchia szélsőségeibe csaponganak, felizgatják a nyugodt, békés elem véralkatát. A legnagyobb nyilvánosságot teremtő hírlapirodalom palam et publice tárgyalja a nemzet és társadalom szennyeseit s lassanként, főképp ki nem fejlődött judikum mellett megingatja a közhaladás és ennek munkásaiba vetett hitet. Lázások, ingerlékenyek, izgatottak az emberek, s az izgatott beteg elme saját képére akarja átgyurni a meglevő világot.

Nem tudunk higgadtak lenni főként oly kérdéseknél a melyek a lehető leg nagyobb tapintatosságot igénylik. Nem igyekezünk ápolni azok iránt a bizalmat, kik mint az állam gépezet hajtói és vezetői, saját nemzeti életünk szolgálatában vesztegelik el életüket. Minduntalan találkozunk an-

T Á R C Z A.

M. — — — hoz.

Menj rózsás ligetnek tövises virága, eldoblak — hagyj el, buja illatod nem tesz többé mámorossá. Töviseid mélyen hatoltak lelkembe — érzéketlen vagyok a gyönyör iránt. Legyen a jelen fájdalom, a jövő vendő vértje! Isten veled, menj, nem átkom a bucsuztatod, de szívem vére — életetője — szerelmem megy veled!

Lelkem ne gondolj a multtal, felejtse el minden örömet, okulj a mult keservein, s nézz előre — fessd a jövő szívárványát, álmodj csendről, nyugalomról, kis fészekről, melynek galamb lakója neked él, ártatlanságról — mely pirul, mert csak egy érzelme van — a szerelem, egy bűne — téged imád!

Oh mint zug az ég viharja, üvöltő szélroham száguldoz; sir, jajgat a természet. Az ablak üveg phantastikus jégrózsái hangot adnak, panasz a kandalló ellen, mert meleget ad, elenyészteti őket, s pára lesz ismét belőlök.

Szívem feledj, szálljon el tőled az em-

lékezet. De mégse, ne oly gyorsan. Áldozok még egyszer neked Mult, aztán légy pára — illanj el. Lemondok minden örömről, de keserűség se maradjon lelkemben!

Szállj — csapongj képzelet, idézd elém a régmult képét, azt a szőke angyalt lássam ismét. Csodaszép szemének epedő nézése tegyen szerelmemre újra, tanítson meg hinni, remélni. Az ő pillantása regélt nekem szerelemről boldogságról! Balga én, hittem, hogy a rege megvalósul, éltem a reményért, lelkesített a viszontszeretet tudata!

Kinek ne lett volna kedves ábrándja. Ez az ábránd serkentője, ha gond gyötri; ha bánata van, megnyugtatója kibékítője a világgal. Oh voltak nekem is ábrándjaim. Lelkem visszasír a multba!

Isten önnel, önhöz szól ez, mert még remélem rám nem unt, zaklatott lelkemnek legyen az az egy ábrándja, hogy hű lett volna.

— — Ha majdan évek multán, emlékei közt megtalálja, azt a színe hagyott képét, azt a hervadt száraz virágot; megsárgult levél elmosódott betűiből a régmultnak bűvös ábrándja, álmokép gyanánt vonulnak el lelki szemei előtt, s ha (mint most oly édes remélnem) elborul lelke az elhantolt boldogság emlékeinek hatása alatt,

leljen vigaszt abban, hogy már akkor megfagyott bennem az az érzelem, mely most romboló vihar gyanánt kiméletlenül marcangolja lelkem. Megkövesült kedves — kínos álmoként, mint tapasztalat fog élni bennem a Mult!

Utaink elválnak, jövője napok kérdése, jövőm a — végtelen. A rév — ki tudja mily messze, ismeretlen partokra!

L. V. Dollé.

Az utolsó est.

Izgatottan tért haza lakására Imre. Estélyre készült. Estélyre melyen ott lesz Vima is. Örömmel gondolt arra, hogy fogja tánczközben átölelni karcsu derekát, érezni fogja lehelete ambróziáját. Már a gondolatra is mámor száll fejébe. Hát még a való? ..

Majd kimondhatlan szomorúság. aggodalom lopózik szívébe az előbbi öröm, jókedv helyébe. Hátha Vilma nem is szereti őt. Hátha akad, kivel majd szivesebben tánczol, kit jobban fog kitüntetni.

Óh ez rettenetes volna! Vilmát más karjai között látni!

Nem, azt nem zélné tul.

Mit ér a virág élete! ha a nap elvonja

nak eseteivel, hogy a közélet és hivatal szolgálatában álló kifogástalan becsületességű egyének a gyanu és rágalom mérgezett nyilaival támadtának meg. S úgy látszik, hogy ez a járvány még terjed. Vajjon a mindinkább terjedő olvasási kedv mellett nem fog-e oly mérveket ölteni, hogy ez általános, de igazságtalanul felidézett elégedetlenség folytán a szocializmus malmára hajtja a vizet!

Mindez azért van, mert nem tudunk tárgyilagossá lenni. Azt akarjuk, hogy vágyaink, eszméink rögtön teljesüljenek és ha a világ nem a mi akaratunk szerint forog, a toporzékolásig ingerültek és izgatottak vagyunk.

Ez a legujabb kor legveszedelmesebb járványa, a mely eredményeiben veszesebb az ázsiai koleránál. Megszivlelendő állapot ez, a melyben csakis a szoktatás és szokás segíthet. Szoktatás mindazokkal szemben, kikre befolyásunk lehet és szokás önmagunk meggyőzésére.

O.—K.

A táplálkozásról.*)

A tiszta levegőnek és víznek, valamint az elegendő tápláléknak beszerzése és a mértékletesség evésben ivásban óvja meg legjobban az ember egészségét, véli a betegség elől és meghosszabbítja életét.

Az evés mindegyikünknek oly egyszerűnek és természetesnek tűnik, hogy egész ösztörszerűen ülünk az asztalhoz e minden

*) Népszerű egészségügyi cikk a «Jó egészség» 1893. évi 3-ik számából.

napi teendőt végezni. Pedig a táplálkozás képezi az emberiség nagyobb részének fő gondját, sőt lételének legnagyobb küzdelme a «mindennapi kenyér» megszerzése körül forog és ezért fohászodik reggeli imájában a mindenhalóhoz.

Munkával szerzi az ember kenyerét. Életünk legelső percétől az utolsó lehelig folyton dolgoznunk, működnünk kell. Minden működés azonban, legyen az mozgás, gondolkodás vagy bármiféle foglalkozás, vagy álljon az csak a test életműködéséből, mint a tüdők lélekezése, a szívnek verése, a gyomor emésztése — munkával jár. Minden életműködés, minden erő kifejtés, egyáltalában minden munka, az anyagnak folytonos felhasználását, fölhasználását vonja magán után és az elhasznált anyagokat újjá kell pótolni, hogy a test működése ne eszketenjen, hogy a munka teljesítésére képes legyen. Ezen pótló anyagot, vagyis az erőt munkához, adja. Épen úgy mint a gőzgépet fűtőanyaggal, szénnel, kell ellátni, hogy működésében meg ne akadjon, úgy az emberi testnek ezen élő gépnek fűtéséhez is tápláló anyagot, húst, kenyeret stb. kell szolgáltatni, melynek megemésztése adja az anyagot — az erőt, a test munkálkodásához.

Az ember, mint a természetnek legnemesebb teremtménye, azon szerencsés helyzetben van, hogy a földnek összes teremtményéből megválogathatja ételmi szereit, mert a mindentevők (Omnivora) osztályába tartozván, a növényi és állati tápszerkeket egyaránt megemészteni képes. Az állatok ugyanis a velők születet ösztönrel fogva csak bizonyos, meghatározott számú élelmiszert vannak utalva és ezeket a természetes, nyers állapotban eszik, míg az ember az egyetlen lény, mely az élete fenntartásához szükséges tápszerkeket az ész és tapasztalás útján szerzett segédeszközök: főzés, sütés stb. oly módon készíti, hogy

ezek könnyebben emészthetővé, egyúttal, ízletes eledel válik javára a testnek. Az ízletes eledel ugyanis kellemesen izgatja a gyomor idegeit s az emésztő nedvek elváltására készletli. Egy kedvelt tál étel látására már összefolyik a nyál a szájban, épen úgy a gyomorban is, csak hogy ott nem érezzük; ellenben az undort, utálatot gerjesztő étel a gyomor működését hátráltatja, sőt elég gyakran betegséget is okozhat. Azért az eledel megválasztásában óvatosan kell eljárni; a nagyon zsíros, nagyon fűszerezett, nagyon cukros eledelből, nem szabad sokat enni.

Csak kellő időben és mindenkor a megfelelő mennyiségű és minőségű táplálékot kellene fölvenni. Kérdés már most, hogyan tudjuk meg, mikor, mennyit és mit szabad enni? A napszámos, a földműves csak nem tudós, hogy minden ebéd előtt megmérgetné minden tál ételének mennyiségét és meghatározhatná annak tápértékét; de azonkívül tudjuk, hogy a munkás embernek nagyobb mennyiségű tápszerre van szüksége, mind péld. a mitsemtevő utczakoptalónak, mint a pamlagon heverő hölgynek, vagy mint a gyermeknek.

Ezen segített a természet. Bölcs be rendezésében az emésztési készüléknek oly képességet adományozott, mely által az ember csakis a szükségnek megfelelő mennyiségű tápszerkeket fogyasztja el. A nehéz problémát ugyanis az éhség, a szomjuság és a jóllakottságnak érzése mintegy ösztörszerűen oldja meg. Az éh és a szomj határozza meg az időt, mikor kell ételt es italt fölvenni, míg a jóllakottság evés közben odaszól hogy «elegendő». Az éhség, a szomjuság és a jóllakottság, a táplálkozás eme három megvesztegethetetlen öre, a táplálék fölvetelének legjobb regulatorjai és meghatározzák a mennyiséget úgy a gyermeknél, mint a munkásnál, a betegnél, mint az üdülőnél. (Foly. köv.)

tőle éltető melegét. Előbb-utóbb elhervad. Az ő ifjusága is ily virág.

* * *

Csárdást huzott a cigány. Imre félénken hívta fel tánczra Vilmát. Amint a lassú járták együtt, Imre folyton a lány gyönyörű arcán legelteté szemeit, ez azonban minduntalan más felé irányzá tekintetét. Úgy látszik hogy nem igen érdeklé őt Imre.

Hasztalan igyekezett Imre magára fordítani a leány figyelmét, hasztalan elegyedett vele társalgásba, Vilma szemei folyton egy másik fiatalemberen függték ki tőlök nem messze tánczolt. S úgy látszott, hogy értik is egymást azzal a másik tánczossal, mert az sem sokat törődött tánczosnőjével, hanem mindig Vilma tekintetét leste.

Imrét borzasztó feltékenység kezdte gyötörni.

Arról, hogy bevallja Vilmának szerelmét, most már szó sem lehetett.

A cigány átesapott a friske. Imre hegyvel karolta át párját s igyekezett őt vetélytársától messze elvonnai. Vilma azonban még a terem legvégsőbb zugából is folyton a másik tánczos felé tekintgetett.

A tánczot befejezték. Szomoruan vezette helyre Imre szép tánczosnőjét s kísietett a teremből a fris levegőre. Szédült

a feje. Úgy érezte, mintha valami súlyos teher nyomná felőléről.

Lehajtott frjjel sétálgatott a folyósón. S olyan szomorú volt, hogy aki csak találkozott vele megszánta.

A cigány ismét huzni kezdett, de Imrének nem volt kedve tovább tánczolni. Csak Vilma kedvéért jött el az estélyre. Azt gondolta, hogy ez este bevallhatja neki szerelmét s a szegény ifju hitte, hogy Vilma meg fogja vallomását hallgatni. Most azonban eltűnt minden reménye. Kétségbeesetten járt fel s alá a folyósón. Arról gondolkozott, hogy vajjon kívül fog most Vilma tánczolni, bizonyára Kálmánnal azzal a vetélytárral, kire oly égető pillantásokat vetett táncz közbe.

Tépett lélekkel támolygott be a tánczterem melletti előszobába s megállt a terem küszöbén. Szemeivel Vilmát kereste. Nem soka kellett várnia, alig egykét másodperc múlva arra lejtett Kálmán Vilmával.

Kálmán egészen magához vonta Vilmát. Vilma pedig egész rá volt borulva Kálmán vállára.

Imre szemében vad tűz lobogott. Szerette volna agyonütni azt a férfit, aki szédült minden álmát, később azonban

kezdte belátni, hogy nem is annyira Kálmán, mint inkább Vilma az a kire haragszik.

Oh hisz ő rá is olyan szép szemeket vetett, még csak nem is olyan régen Vilma s az ő vállán is pihenteté kecses fejét. S ő a botor azt hitte, hogy szerető szivve talált Vilmában, pedig hát csak egy esalfa, kaczer nő hiúságának volt a ezéltáblája.

Kálmán e közben a terem egy oldalt eső fülkéjébe röpitette párját s ott leültek mindaketten egymásmellé.

Imre folyton figyelte őket. A fülke ép úgy esett, hogy Imrén kívül e pillanatban senki sem láthatta őket.

Kálmán egyszerre csak kezébe vette Vilma kezét, merően a szemébe nézett s azután egy merész gondolattal ajka felé hajolt és megcsókolta.

Ez volt az utolsó tördölés, mely Imre szivét érte.

Ott hagyta a táncztermet, felöltötte felső kabátját s szédült gondolatokkal rohant haza.

Láttatok-e már férfit sérni?

Ha egy nőt vagy gyermeket láttuk sírni, ha meg is hat sírása bennünket, tudjuk hogy ez csak a gyengesziv következménye. De ha egy férfi lakad könyekre, ott már a legsötétebb kétségbeesés űzi vad játékát.

H I R E K.

— A regale elleni perben képviselő-testületünk elhatározta, hogy lépéseket fog tenni annak felfüggesztése iránt s megkeresi a reg. közbirtokosságot az egyesség megkötése czéljából.

— A szarvasi nőegylet. módosított alapszabályait a belügyministerium megerősítette.

— Visszavont lemondás. Buzás György városi esküdt, kiről megirtuk, hogy állásáról lemondott, a napokban lemondását visszavonta és a tanácsban megjelent.

— Esküvő. Maicz Elek újpesti czimfestő tegnap délelőtt vezette oltárhoz Hrivnák Mariskát.

— Vásár. Legközelebbi országos vásárunk f. hó 24 és 25-ikén fog megtartatni.

— Meghívó. A szarvasi ipartestület elnöksége meghívja az ipartestület tagjait a f. hó 19-én délután 3 órakor a Bárány vendéglő nagytermében tartandó rendkívüli közgyűlésre, az ipartestületi betegsegélyző pénztári közgyűlésbe kiküldendő megfelelő számú képviselő megválasztása végett. Kelt Szarvason 1893. febr. hó Opauszky István ipartestületi elnök s. k. Osztrólszky János ipartestületi jegyző s. k.

— Lemondás. Kornidesz János megválasztott ipartestületi jegyző állásáról lemondott.

— Roncsoló toroklob. Újabb megbetegedések: Juhos János (1812.) Törőcsik István (1038.) Beteglétszám 7.

— Új zenekar. Balog János a bszent-andrási zenekar derék karmestere városunkban egy magyar zenekart akar alakítani a földműves ifjuság köréből. A kik a zenekar tagjai akarnak lenni beiratkozhatnak f. hó 19-én a Jeszenszky féle vendég-

Kinosan vergődött Imre a pamlagon. Nem tudott mentő gondolatot találni, mely e lelki állapotából kiszabadítsa.

Tört reménnyel, széztűzött szívvel oh mit is ér már az ő élete!

Fájdalmán nem bír uralkodni, elvesztve hit már mindent.

Vad kétségbeesésében örült gondolatok járták át agyát. — Egyszerre egy borzasztó gondolat villant meg benne. Lerántotta a falon esüngő revolverét s a másik perczen már élettelenül hevert a szoba padlózatán.

* * *

A tánczeremben zug a zene. Derült jó kedvben ugrádoznak a párok.

Vilma már nem tánczol Kálmánnal, kitudja hanyadik táncosa van már. De azért most is úgy tesz, mint rendesen: mászal tánczol és másra kacsiingat. — Minél jobban közeledik a reggel annál szilajabb a zene és a táncz.

Kurjangatnak a férfiak, lobogtatják kendőiket a lányok s a czigány meg luza húza a talp alá való víg nótákat.

Ugyan ki is gondolná a mulatók közül, hogy e perczen egy fiatal ember, ki alig egy órája még köztük mulatott, önkézzel vet véget életének?

Sz.

lőben, hol addig is bővebb felvilágosítást kaphatnak. A zenekar mint halljuk, idővel a tűzoltó egylet zenekara lesz.

— Hymen. Gaál János lörekvő, derék fiatal iparosunk f. hó 4-én jegyezte el Békés Szentandrás Paraszt Katiczát, Paraszt Matyas vállalkozó szép leányát. Petróczy Kálmán asztalos iparos tegnap jegyezte el Gaál Etelt, Gaál János lakatos leányát.

— Tűzoltóbál Szt-Andráson. A szt-andrási önk. tűzoltó egylet f. évi febr. hó 4-én táncmulatságot rendezett a Nép kör helyiségében. — Bár a tűzoltó egyleti pénztárt kevésbé gyarapította, mint az előbbi e czélra rendezett bálak, a táncmulatság mégis sikerültnek mondható, mert a kevés válogatott közönség feszelen jó kedvvel mulatott egészen a késő hajnali órákig. —

Hölgyeink közül ott voltak, asszonyok: Urbanek Nándorné, Hutiray Lászlóné, Krebs Ferenczné, Keresztény Gyuláné, Pollacsek Vilmosné, Hajas Lajosné, Pól Károlyné, (Szarvasról.) Czeizlinger Lászlóné, Karsay Istvánné, Karsay Lászlóné, Csernus Andrásné. Leányok: Urbanek nővérek, Krebs Mariska, Keresztény Mariska, Hajas Mariska, Hutiray Bertuska, Hangyás Mariska, Karsay Juliska, Csernus Apollónia. Jótékony-cél iránti tekintetből felülfizettek: Hutiray László 1 frt 40 kr. Brüstel Lajos, Pollacsek Vilmos, 1 frt 20 kr.—1 frt 20 kr. Pól Károly, Golián István, 50—50 kr. Schvartz Dániel, Selmezi Ignác, Bakos Imre, Fábriczky Pál, Sterbenz Gábor, Klár Béla, Vandlik László, Robicsék Soma, Bleuer Soma, Volf Gyula, 20—20 kr.

— Pályázat. Lapunk irodalmi pályázatát nyit egy tárczaczkre, mely lehet humoros próza, vagy pedig bármily tárgyú költemény. Pályázati határidő: április hó 1-je. Pályadíj: 10 korona. Pályázatunk nyit, az az nem szükséges sem álnév, sem jelliges levél. A beérkezendő pályaműveket egy lapunk szerkesztősége kebeléből alakult háromtagu bizottság fogja megbírálni, s a viszonylag legjobb munkának a pályadíj április 1-én ki fog adatni. A pályázat eredményét annak idején közölni fogjuk.

— Pótlás. A Szüle Kálmán helybeli iparos házában tartott batyubál alkalmából közölt tudósításunkból referensünk hanyagsága miatt kimaradtak a következők: Lévay Imréné, Pethő Sándorné, és Petrásovics Gizella. Az illető referensünket azonnal elesaptuk.

H U M O R.

Leálcsúsott holdus. Korcsmáros: Hallja kend, Máté, ne igyék annyit, mert megint itt felelji a — mankóját!

XVI. Lajos alatt a francia törvényszék elítelt egy bűnöst a halálra. Midőn már az illetőt kivégezték kiderült ártatlansága. Ugyan, szólt az uralkodó a törvényszék tagjaihoz, minő baklövést követtek el ismét. Az elnök nem tudott mást felelni mint hogy: a lónak 4 lába van és mégis megbotlik. Igen — mondá XVI. Lajos — az! értem, hogy egy ló megbotlik, de, hogy az egész ménes egyszerre botlik meg, ez mégis kissé furcsa.

Mondj egy mondatot fiam, — szólítja meg a tanító egyik tanítványát.

— A ló híz — mondja a nebuló.

— Mond ezt parancsoló módban, folytatja a tanító.

— Gyi te fakó!

— Tudja ön, ki vagyok én? — kérdi egy dandy a mellette ülő fiatal embert, kinek a kalapja a fején volt.

— Én önt egy művelt fiatal embernek tartom — felelt a kérdezett zavartodtan.

— S én önt éppen ellenkezőleg, — feleli a dandy pöffeszkedve.

— Hajh! uram, így csalódtunk egymásban.

— Hej, pinczér, ne nézzen oly bután, próbáljon okos pofát vágni — szól egy vendég a pinczérhez.

Pinczér: hát legyen szives kérem — megmutatni, milyen az!

Heti piac.

Szarvas, 1893. február 10-én

Buza legjobb 7.— közepszerű 6.80. Árpa, legjobb 4.30 Zab, legjobb 5 frt Kukoricza 4.40. Széna 3.40. Szalma 1.—. Kőszén 1.20. Marhahús —.56 és —.48. Juhhús —.32 Sertéshús —.46. Szalonna —.50. Disznózsír —.1. Napszám árak. Egykét lovas napszám 2 frt 40. Férfi ellátással 30. Ellátás nélkül 40 kr. Nő ellátással 20 kr. Ellátás nélkül 30 kr. Gyermekek ellátással 15 kr. Ellátás nélkül 20.

Szerkesztői üzenetek.

G. L. Csak minél sürűbben!

Sz. Z. F. Az ígért költemény most ép kapóra jönne.

K. L. (Kondoros.) kérünk valamit.

Nem közölhetők. Két leány. Lakodalom.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1892. október 1-től kezdve.

Szarvas-Mezőtúr.

7401. v. 7413. v.

Szarvas indul: 9:34 d. e. 1:46 d. u.

Mező-Túr érk: 10:20 > 2:32 >

Mezőtúr-Szarvas.

7412. v. 7402. v.

Mező-Túr indul: 12:36 d. u. 5:10 d. u.

Szarvas érk: 1:22 > 5:56 >

Arad-Budapest.

601. gy. 603. sz. 605. sz

Arad ind: 8:20 d. e. 11:18 d. e. 9:05 este

Csaba érk: 9:20 > 12:50 > 10:50 >

> ind: 9:25 > 1:15 d. u. 11:05 éjjel

Mező-Túr érk: 10:29 > 2:42 d. u. 12:49 >

> ind: 10:30 > 2:50 > 12:53 >

Szolnok érk: 11:15 > 4:04 > 2:06 >

> ind: 11:46 > 4:15 > 2:21 >

Budapest érk: 1:50 d. u. 7:25 este 5:50 regge

Budapest-Arad.

602. gy. 604. sz. 606. sz

Budapest ind: 1:55 d. u. 8:10 d. e. 9:30 ese

Szolnok érk: 3:53 > 11:04 > 12:35 éjjel

Mező-Túr érk: 4:47 > 12:17 d. u. 2:06 >

> ind: 4:48 > 12:24 > 2:09 >

Csaba érk: 5:52 > 1:48 > 3:33 >

> ind: 5:57 > 2:13 > 3:53 >

Arad érk: 6:57 ese 3:45 > 4:52 reggel

Felelős szerkesztő Mihálf József

Laptulajdonosok

Sápszky János és Mihálf József

Üzlet változás.

Ezennel van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget hogy az eddig fennálló jól berendezett

Sápszky Zs.-félekönyvnyomdát

február 5-én átvettem s ezt tovább...-ját nevem alatt folytatom.

Ez uttal van szerencsém értesíteni hogy nyomdamban ezentul is az eddigi szolid árak mellett bárminő nyomdai munkák beszerezhetők, főtörésvésem ors és pontos kiszolgálás által részemre a n. é. közönség b. pártfogását kiérdemelni.

A. n. é. közönség eddigi pártfogását nyomdám iránt fentartani továbbra is kérem

tisztelettel

NAGY MIHÁLY.

Gépeladás!

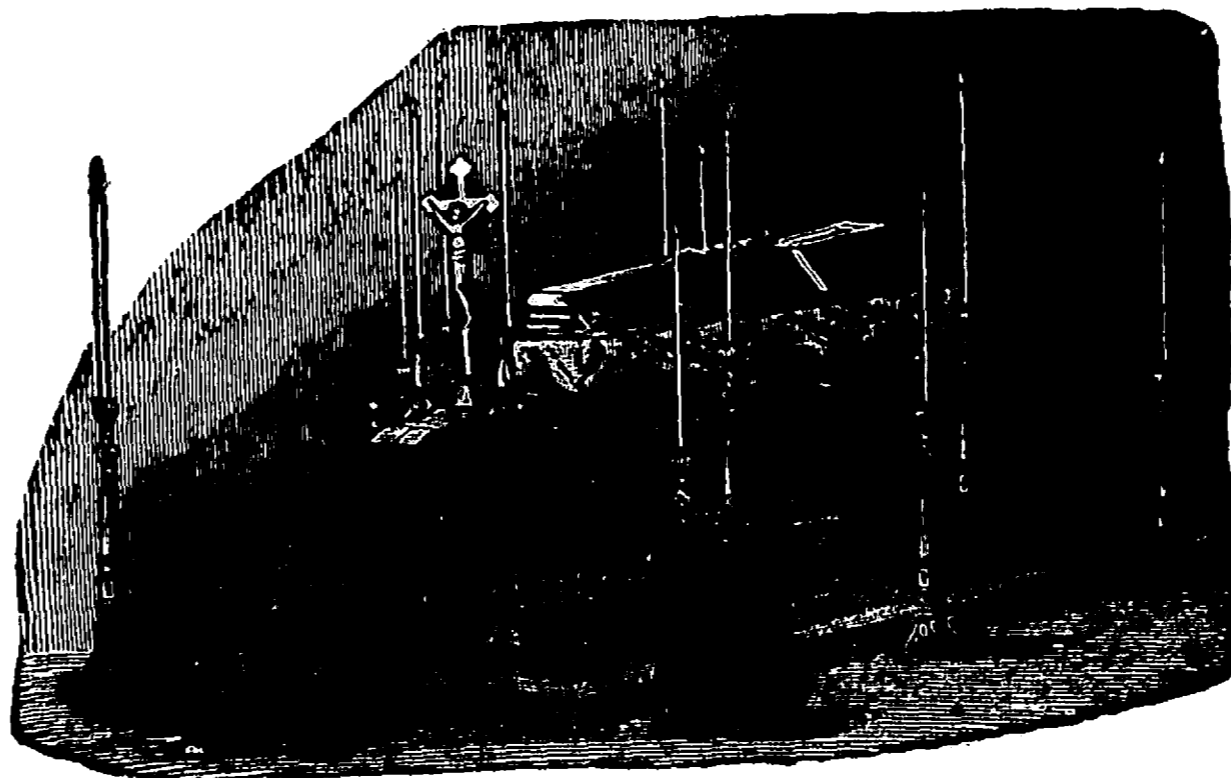
Bakulya Jánosnál 10-
16 erejű

cséplőgép

készpénzér eladó, vételára

2500, frt

megtekinthető a tulajdo-
nos tanyáján.

Olcsó temetkezési vállalat.

Alólírott elvállalok temetkezések rendezését a legegyszerűbbtől a legfényesebbig az eddigi olcsó árainnál még olcsóbban.

Egyszersmind tudatom a nagyérdemű közön-
séggel, hogy eddigi temetkezési vállalatomat

két gyászkoocsival

nagyobbitottam meg.

Nagy figyelmet fordítok a pontos kiszolgálásra s a kívánalmaknak teljesen meg-
felelni óhajtok.

tisztelettel

BLASKÓ ZS.

épület és butor asztalos.